

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YAŞLILARIN HAYATIN ÇEŞİTLİ ALANLARINDA

YAŞADIKLARI SORUNLARIN ARAŞTIRILARAK

ALINMASI GEREKEN TEDBİRLERİN BELİRLENMESİ

AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI

KOMİSYONU

KOCAELİ VE BURSA ÇALIŞMA ZİYARETİ TOPLANTISI

TUTANAKLARI

21 Ekim 2022 Cuma

KONU

- Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanlığında Brifing
- Bursa Dilruba Evleri Yardımlaşma Derneği Huzurevi İncelemesi

21 Ekim 2022 Cuma

Açılma Saati: 11.45

BAŞKAN: Erol KAYA (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: İbrahim Halil FIRAT (Adıyaman)

SÖZCÜ: Lütfiye Selva ÇAM (Ankara)

KÂTİP: Abdurrahman BAŞKAN (Antalya)

(KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞINDA BRİFİNG)

MODERATÖR – Efendim, yüksek müsaadenizle selamlamak isterim tam adımızla çünkü uzunca da bir adımız var. Yaşlıların -daha doğrusu büyüklerimizin- Hayatın Çeşitli Alanlarında Yaşadıkları Sorunların Araştırılarak Alınması Gereken Tedbirlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonumuzu Kocaeli Büyükşehir Belediyemizin ev sahipliğinde Kocaeli’de ağırlamaktan büyük bir onur duymaktayız; keyifli ve mutlu bir gün temenni ediyoruz.

Yüksek müsaadenizle program içeriğini arz etmek isterim. Sağlık ve Sosyal Hizmetler Daire Başkanlığımızın sunumunu takip edeceğiz, hemen sonrasında Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanlığımızın selamlama konuşmaları, ardından Erol Kaya Milletvekilimizin, Komisyon Başkanımızın kapanış konuşmasıyla birlikte birlikteliğimizi, programımızı nihayete erdireceğiz. Bir kez daha keyifli ve mutlu bir gün temenni ediyoruz.

Şimdi, sözü sunumu için Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Sağlık ve Sosyal Hizmetler Daire Başkanımız Sayın Doktor Ebubekir Ardic’a bırakıyoruz.

Sayın Başkanım, buyurunuz lütfen.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – Saygıdeğer Komisyon Başkanım, kıymetli milletvekillerim, Sayın Başkanım; saygılarımı sunuyor, kıymetli Komisyonumuza şehrimizi teşriflerinden dolayı şükranlarımı arz ediyorum.

Kocaeli Büyükşehir Belediyemizin büyüklerimize yönelik sunmuş olduğu hizmetler kapsamındaki faaliyetlerimizi arz edeceğim. Sunumum 4 başlık altında gerçekleşecek; amaçlarımız, hizmetlerimiz, bütçemiz ve personel sayımızdan oluşan toplam 20 slaytlık bir sunum gerçekleştireceğim.

Geniş Ailem Projesi kapsamında amacımız; erişilebilir, yaygın ve bütüncül bir hizmet yaklaşımıyla hizmetlerimizi gerçekleştirmek, vatandaşın sunulan hizmetlerden gerek evinde gerekse yaşam alanında gerekse de ihtiyaç duyduğu hizmetin sunulduğu yerlerde faydalanabilmesi, 153 üzerinden bize ulaşarak 7/24 taleplerini bize ulaştırabilmeleri, ilimizin tüm ilçelerinde 65 yaş üstü vatandaşlarımızın fırsat eşitliği ilkesiyle hizmetlerimizden faydalanmaları, bireylerin psikolojik, sosyal ve fiziksel olarak iyilik hallerini destekleyici hizmetler sunarak kapsayıcı çalışmalar yürütülmesidir. Bu çalışma kapsamında, 2019 yılından günümüze kadar toplamda 314.238 hizmet sunumu büyüklerimize yönelik gerçekleştirilmiştir. İlimizin demografik verilerine baktığımızda, 2021 yılı itibarıyla Kocaeli’nin nüfusu yaklaşık 2 milyon olup bunun yüzde 8’ini 65 yaş üstü vatandaşlarımız oluşturmaktadır. 65 yaş üstü vatandaşlarımızın da 25.519’u hanelerinde tek başına yaşamaktadırlar. Yaşlılarımızın dağılımına baktığımızda da yine, ilimizin nüfus bakımından en büyük ilçesi olan İzmit başta olmak üzere, Gebze, Gölcük ve Darıca gibi ilçelerimizde yaşlı nüfusun yoğunlaştığını görmekteyiz. Fakat aynı zamanda, Kandıra gibi biraz daha kırsal bölgelerde de mesela 8.747 yaşlı vatandaşımız yaşamakla birlikte, tek başına hanede yaşayanların en yoğun olduğu ilçemizin de Kandıra olduğunu bilmekteyiz.

Yaşlılara yönelik olarak yaptığımız hizmetleri planlarken bu demografik verileri ve ilimizin yapısını göz önünde bulundurarak başta bu hanelerde tek başına yaşayan vatandaşlarımızı biz hizmet kapsamına almaktayız. Beraberinde, yaşamın ilerleyen dönemlerinde en çok ihtiyaç duyduğumuz hizmetlerin başında gelen sağlık hizmetleri bizim Geniş Ailem Projesinin de en önemli başlığını teşkil etmektedir. Geniş Ailem kapsamında sunulan hizmetlerimiz; sosyal destek, sağlık desteği, resmî işlemlerde destek, Gönül Kazan, ev temizliği, öz bakım, elektrikli hasta karyolası, yatağı ve bakım aparatları, 41 Medikal Kart, hasta nakil, engelsiz taksi, eğitim hizmetleri, hasta refakatçi eğitimi, Hayatın İçindeyim, Tedbir-i Mekân, Şifalı Balkonlar, Hayata Tutun, Aktif ve Sağlıklı Yaşlanma Merkezi gibi birçok kalemden yaşlılarımıza yönelik hizmet sunumları gerçekleştirilmekteyiz.

Sosyal destek hizmetleri kapsamında, sağlık sorunları, maddi imkânsızlık ve kimsesizlik gibi nedenlerle dışarı çıkamayan vatandaşlarımıza yönelik alışveriş, planlı-plansız ev ziyaretleri ve onların ihtiyaç duyduğu ilgi alanlarına göre nitelikli vakit geçirebilmelerini sağlayacak sosyokültürel faaliyetler gerçekleştirilmekteyiz. Bunlar arasında fidan dikimi, zekâ oyunları, söyleşi programları, ileri yaş egzersizleri, balık tutma, bisiklete binme, tiyatro, doğa yürüyüşleri ve mehtap turu gibi faaliyetlerimiz var. Bir de usta-çırak konserlerimiz var. Yine projelerimiz kapsamında, bu konserlerimizle bir araya gelmiş olan yaşlılarımız ve gençlerimizin kurduğu bir müzik grubu ilimizin tüm ilçelerinde hem yaşlılara hem de gençlere yönelik konserler düzenliyorlar, onlarla beraber eğlenceli, nitelikli vakit geçirmiş oluyorlar. Bu kapsamda günümüze kadar 35.500 vatandaşımıza hizmet sunumu gerçekleştirdik.

BAŞKAN EROL KAYA – Bu, bir yıllık mıdır yoksa 2019’dan bu tarafa mıdır?

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – Sayın Vekilim, 2019 yılından bu zamana kadar verimiz.

Sağlık desteği, dediğimiz gibi, vatandaşlarımızın, yaşlılarımızın en çok hizmet alma ihtiyacı duyduğu hizmetlerimiz. Burada, başta onların ihtiyaç duyduğu sağlık hizmetini yani hastane randevusunu ilgili kurumdan alarak akabinde onların muayene hizmetlerine refakat ediyoruz. Muayene sonrasında gerekli olan tetkiklerin, tahlillerin, görüntüleme hizmetlerinin yapılmasında onlara eşlik ediyoruz. Neticesinde, aldıkları hekim raporuna ya da reçetesine göre ihtiyaç duydukları eczane işlemlerinde yine onların adına ya da onlarla beraber gerçekleştiriyoruz.

Yine, aynı şekilde, yaşlılarımızın en çok ihtiyaç duyduğu hizmetlerden bir tanesi sağlık kurumları adına sağlık kurulu heyet raporları. Heyet raporlarında da yine onlar adına randevularını alıp bu kurul işlemleri esnasında onlara refakat ediyoruz. Toplamda 14.674 hizmet bu kapsamda bugüne kadar gerçekleştirildi.

Resmî işlemleri destek kapsamında ise, kurumumuz dışında yine diğer kamu kurumlarının, özel kurumların ya da sivil toplum kurumu gibi kişilerin yaşlılarımıza yönelik sunmuş olduğu hizmetler var. Vatandaşlarımızın bunlardan da istifade edebilmesi adına biz onlara aracılık ve refakat işlemleri gerçekleştiriyoruz. Bu kapsamda, fatura ödeme, bakımevi, huzurevi, rehabilitasyon merkezleri gibi kurumlara yerleştirilme işlemleri, maaş işlemleri, noter, nüfus işlemleri, banka, PTT işlemleri, Sosyal Güvenlik Kurumu işlemleri ve onların yine ihtiyaç duydukları takdirde sosyal yardımlara başvuru işlemleri tarafımızca gerçekleştirilmekte. Bu kapsamda 8 bin vatandaşımıza hizmet verildi.

“Gönül Kazan” hizmetimiz kapsamında, yemek pişirme imkânı ve kimsesi bulunmayan, gelir düzeyi düşük vatandaşlarımıza, eğer varsa hipertansiyon ve diyabet gibi hastalıklarını da göz önünde bulundurarak onların diyetlerine uygun menülerle tüketime hazır yemekler teslim etmekteyiz. Bu kapsamda hâlihazırda şu anda 674 vatandaşımız bizden günlük 2 öğün yemek hizmeti almakta. Bu çalışma da yılın üç yüz altmış beş günü, kar kış demeden ilimizin merkezinden tüm köylerine kadar sunulmaya devam etmekte. 2019 yılından bugüne kadar da 1 milyon 678 bin öğün yemek hizmeti vatandaşlarımıza ulaştırıldı.

Kendi ihtiyacını karşılayamayan vatandaşlarımız için yine aynı şekilde düzenli periyotlarla uzman personeller tarafından, yaşlı bakım teknikerlerimiz tarafından tırnak kesimi, vücut temizliği, saç, sakal tıraşı, banyo gibi ihtiyaç duydukları öz bakım hizmetleri tarafımızca gerçekleştiriliyor. Bu kapsamda bugüne kadar 108 bin hizmet sunumu sağlandı.

Yine, yaşadığı ortamın temizlik ihtiyacını karşılayamayan vatandaşlarımıza yönelik olarak da düzenli periyotlarla, gerektiğinde haftalık, on beş günlük ya da aylık periyotlarla, aynı zamanda yıllık ve mevsimlik de yani böyle “bahar temizliği” ve “yıllık temizlik” adı altında da hizmetlerimizi gerçekleştiriyoruz. Bugüne kadar 24.468 tane evimizin temizliğini gerçekleştirdik.

Yatağa bağımlı, yürüme zorluğu çeken ya da ameliyat sonrası yatak istirahati gereken vatandaşlarımıza yönelik de gerek kendilerinin yaşamlarını gerekse de onlara bakmakla yükümlü olan bireylerin hayatlarını kolaylaştırmak amacıyla hasta karyolası, hasta yatağı, yemek masası, hastanelerimizde kullandığımız bu deveboynu tipi masalarımızdan, portatif tuvaletlerimizden, onların yine bakımlarını kolaylaştıracak çevirme aparatlarımızdan ve pike, nevresim takımlarımızdan vatandaşlarımıza temin edilmekte. Toplamda 4.980 haneye bu hizmetimizi bugüne kadar gerçekleştirdik.

Bir önceki slaytta geçen hizmet sunumunda -yaşlılarına kendileri bakan ailelerimiz için özellikle- ya yatağa bağımlı olan ya da ani gelişen sağlık problemleri sebebiyle yatak istirahati gereken vatandaşlarımıza bakmakla yükümlü olan birinci derece yakınlarımız var. Bu esnada onların ihtiyaç duyduğu yani yaşlısına nasıl hizmet vereceğini onlara aktarmaya yönelik eğitim faaliyetlerimiz gerçekleşiyor. Özellikle post-op dönemde, hastane çıkışlarında kişinin, yaşının temizliğini, hijyenini, beslenmesini, eğer varsa ilaç ve tıbbi cihaz kullanımıyla alakalı ev ziyaretlerimiz kapsamında sağlık personellerimiz eğitimler veriyorlar.

41 Medikal Kart desteğimiz de yine vatandaşlarımıza yönelik sosyoekonomik durumu yetersiz olan ve ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla verilen bir hizmetimiz. İlgili hekim tarafından raporlanmış hasta bezi, sonda, kolostomi torbası gibi düzenli tıbbi sarf malzeme kullanmak durumunda olan vatandaşlarımıza, 41 Medikal Kart desteği kapsamında aylık 750 liralık bir nakdi yardım veriyoruz. Bu 41 Medikal Kart'ımız bildiğimiz bir banka kartı, Vakıfbank bünyesinde anlaşmalı kartımız. Bizim bütün sosyal yardımlarımız bu kapsamda gerçekleştiriliyor. Bu Medikal Kart desteğimiz de ilimizdeki bütün medikal malzeme satan dükkanlarda, toplam 62 tane iş yerinde geçerli olarak vatandaşlarımıza hizmet veriyor. Yaklaşık temmuz ayı itibarıyla bu faaliyetimize başladık, bugüne kadar 310 vatandaşımız bu kapsamda hizmet almaya başladılar. Aylık 750 liralık bir Medikal Kart desteğimizi devam ettiriyoruz.

Hasta nakil ambulansımız da yürüme güçlüğü çeken, yatarak nakledilmesi gereken bireylerimizin hastaneden hastaneye, hastaneden eve ya da evden eve gibi şehir içi ya da şehirler arası nakillerinde onlara verilen bir hizmettir. Yine bu kapsamda, 30 tane nakil aracımızla ve 148 personelimizle 7/24 esasına göre hizmet sunmaya devam etmekteyiz. 85.346 vatandaşımıza da il içinde bugüne kadar nakil desteği verdik, 4.600 vatandaşımıza da il dışı nakil desteği bugüne kadar sağladık.

Engelsiz taksi ise bireylerin -bir öncekinde yatarak nakledilmesi gereken vatandaşlarımızı- tekerekli sandalyeyle eğer nakli gerekiyorsa bu vatandaşlarımıza da 7/24 esasına göre engelsiz taksiyle yine hizmet vermekteyiz. Bu sefer sadece hastanelere değil, gerektiğinde resmî kurumlara, sinema, tiyatro gibi sosyal merkezlere, okullara, bir spor merkezine, parka gitmek istediğinde de engelsiz taksimizden istifade edebiliyorlar. Bugüne kadar 21.784 vatandaşımıza da bu kapsamda hizmet verildi.

BAŞKAN EROL KAYA – Kaç taksiniz var?

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – 15 tane Sayın Vekilim.

Yaşlı bireylerimizin yine günümüz koşullarında bağımsız olarak hayatlarını sürdürebilmeleri için, onların yaşamlarını kolaylaştırmak amacıyla ihtiyaç duydukları konularda onlara eğitim hizmetleri sunmaktayız. Burada yine başta gelen en önemli konularımız sağlıklı ilgili konular. Doğru beslenme, akılcı ilaç kullanımı, sağlık okuryazarlığı, ilk yardım, nefes teknikleri, ileri yaşta fiziksel aktivite, güvenli internet kullanımı, yaşlılıkta sık görülen hastalıklardan korunma yöntemleri, aşıyla bulaşan hastalıklardan yine korunma, iş hayatı ve üretime katılım, göz sağlığı taraması gibi konularda vatandaşlarımıza çeşitli zamanlarda eğitimler verilmekte.

“Hayatın İçindeyim” Projemiz kapsamında da yaşlılarımızın sosyal aktivite, hobi kulüpleri aracılığıyla yeniden üreterek öz güven kazanmalarını, yalnızlık duygusundan kurtulmalarını, kendilerini keşfetmelerini sağlayarak aktif yaşamlarına destek olmaya çalışıyoruz. Bu kapsamda kurduğumuz 7 tane kulübümüz var. Vatandaşlarımız, kendilerinin ilgi alanlarına giren kulüplerden istifade ederek hem akranlarıyla bir araya geliyorlar hem de sosyal vakit geçirmiş oluyorlar. Akademi kulübü, yeşil sevenler kulübü, sağlıklı yaşam kulübü, sanat kulübü, kültür kulübü, torun kulübü ve 5 çay kulüplerimiz bu anlamda onlara hizmet vermeye devam etmekte.

Tedbir-i Mekân Projemiz ise ilimizin gerçekleriyle bir arada yürüttüğümüz bir çalışmamız. Bireylerimizin deprem felaketinden görebilecekleri zararları önlemek, yapısal olmayan riskleri azaltmak, daha güvenli, daha sağlıklı ve yaşanabilir bir çevre oluşturmak amacıyla bu hizmetimizi sunuyoruz. Bugüne kadar 1.000 bireyimize afet eğitimi, 250 hanemizde ise yapısal olmayan risklerin azaltılması uygulamasını gerçekleştirdik ve beraberinde her bir bireyimize bir acil durum çantası temin ettik.

“Şifalı Balkonlar” çalışmamız da zamanlarının büyük bir bölümünü evlerinde geçirmek zorunda kalan vatandaşlarımıza yönelik özellikle pandemi döneminde başlattığımız bir çalışmamızdı. Malumunuz, pandemi döneminde 65 yaş üstü vatandaşlarımız evlerinden dışarıya belli bir süre çıkamadılar. Bu kapsamda çok katlı binalarda yaşayan bireylere yönelik balkonlarında yetiştirebilecekleri tıbbi aromatik bitkilerden oluşan bir kasa hediye ettik, onları balkonlarında yetiştirerek yine aynı şekilde bu vakitlerini değerlendirme fırsatı elde ettiler. Kasalarımızla beraber, görüntüde gördüğümüz broşürlerimizde bu bitkileri nasıl yetiştirecekleri, bunlardan nasıl istifade edecekleri konularında da bilgiler verdik. Toplam 4.700 haneye nane, kekik, melisa, aloe vera, biberiye ve ada çayından oluşan şifalı balkonlar kasalarımız hediye edildi.

“Hayata Tutun” çalışmamız, yaşlı veya hareket kısıtlılığı bulunan özel gereksinimli vatandaşlarımızın evlerinde özellikle ev kazalarını önlemeye yönelik bir faaliyetimiz. Bilhassa, bu dönemde onların ev içi kazalarda meydana gelen ve komplikasyonlarla seyreden kalça kırığını önlemeye yönelik hedeflediğimiz bir çalışma. Bilhassa hipertansiyon, Parkinson gibi yürüme zorluğu çeken vatandaşlarımız, ev içerisinde gerek oradaki eşyalara takılarak veyahut da hareket kısıtlılığı sebebiyle düşmeye bağlı bu komplikasyonlarla karşı karşıya gelebiliyorlar. Bu amaçla, özellikle vatandaşlarımızın yatak odalarından banyoya kadar olan mesafede tutunma aparatları, halı ve kilimlerin altına kaydırmaz paspaslar ve sensörlü lambalar yerleştiriyoruz; yine beraberinde, banyo içerisinde de klozetin kenarında ve banyo içerisinde sabit ve hareketli mafsallarla onların bu alandaki hayatlarını kolaylaştırmaya gayret ediyoruz. Bu kapsamda 1.850 tane evimizde uygulama gerçekleştirildi.

Aktif ve Sağlıklı Yaşlanma Merkezimiz, yine 65 yaş üstü bireylerimize yönelik atölye çalışmaları, sosyal, kültürel aktiviteler, eğitim, psikolojik danışmanlık, sağlık takibi konularında hizmet vermesi planlanan, YADES 2022 kapsamında Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımız, Kocaeli İl Sağlık Müdürlüğümüz ve Büyükşehir Belediyemiz iş birliğinde yürütülen bir projemiz. Bu kapsamda da vatandaşlarımızın tüm ilçelerde kurulacak bu merkezlerde bu faaliyetlerden istifade etmesi planlanmaktadır.

Tüm bu çalışmalarımız, 2019 yılından bu yana, hasta nakil, Gönül Kazan, evde bakım, engelsiz taksi, hasta yatağı, karyolası ve destek hizmetleri başta olmak üzere toplam 231 milyon 704 bin liralık bir kaynak ayrılarak gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmalarımızda toplam 277 personelimiz ve 84 aracımız görev almakta. Bu personellerimizin içerisinde 2 doktorumuz, 14 hemşiremiz, 2 fizyoterapistimiz, 2 diyetisyenimiz, 4 psikoloğumuz, 82 ATT ve paramediğimiz, 5 sosyoloğumuz, 43 öz bakım personelimiz, 19 temizlik personelimiz, 23 büro personelimiz, 65 şoförümüz ve 16 destek personelimiz görev almakta.

Sunumum burada sona erdi. Müsaadelerinizle, bu faaliyetlerimizin içerisinde yer aldığı kısa bir videomuz var, onu arz etmek istiyorum.

(Video gösterimi yapıldı)

MODERATÖR – Efendim, teşekkür ediyoruz. (Alkışlar)

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Sağlık ve Sosyal Hizmetler Daire Başkanımız Sayın Dr. Ebubekir Ardiç sunumunu gerçekleştirdi.

Şimdi sözü Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Doçent Doktor Tahir Büyükkakin’a bırakıyoruz.

BAŞKAN EROL KAYA – Bir dakika, bir dakika, dur, dur...

MODERATÖR – Buyurun lütfen.

BAŞKAN EROL KAYA – Şu ilk sunumu bir daha açar mısınız, ilk rakamsal verileri? Arkadaşlarımızın sormak istediklerini şey yapalım. Kocaeli verileri, bu istatistikler dursun orada. Yani şehirde yüzde 8 olunca tam rakam 65 yaş üstü 160.592.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI TAHİR BÜYÜKKAKIN – 25 bin yazıyor aşağıda.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ GENEL SEKRETER YARDIMCISI HASAN AYDINLIK – O, tek başına yaşayanlar.

BAŞKAN EROL KAYA – Bunun 25 bini tek başına yaşıyor, doğru mu?

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – Evet.

BAŞKAN EROL KAYA – 519 kişi tek başına yaşıyor. Bunların ne kadarı kadın ne kadarı erkek, biliyor muyuz?

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – Elimizde veriler var ama sunumumuzda yer vermedik Başkanım, şu anda ezbere söyleyemeyebilirim.

BAŞKAN EROL KAYA – Peki, sorusu olan arkadaşlarımız varsa...

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Bununla ilgili mi? Bu slaytla ilgili mi?

BAŞKAN EROL KAYA – Hayır, ben “Bu tablo dursun.” dedim, genel...

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Değerli Başkanım, güzel bir hizmet sergilemişsiniz, onun için teşekkür ediyorum.

Gerçekten 17 alanda hizmet verilmiş. Bu hizmetlerin ilçelere nasıl yayıldığını sormak istiyorum. İlçelerde dağılım nasıl? İkincisi de vatandaşların bu yaptığınız hizmetlerden haberleri var mı? Haberleri olup olmadığıyla ilgili bir geri bildirim alıyor musunuz? Ayrıca da mesela, yemek konusunda 674 kişiye “Gönül Kazan”da yemek veriliyor. 11 milyon 678 bin toplam öğün hizmeti, tam 674 kişiye hazır yemek; yanlış duymadıysam öyle not almışım.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ GENEL SEKRETER YARDIMCISI HASAN AYDINLIK – Şu an cari olan.

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Yani bu sayı bana biraz az gibi geldi. Bu, acaba Kocaeli'nin ekonomik durumunun iyi olmamasından mı kaynaklıyor yoksa vatandaşın çok fazla haberdar olmadığından mı kaynaklanıyor?

Aslında bir çok soru sorabiliriz ama bu kadarı yeter zannediyorum.

Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN EROL KAYA – Şöyle yapalım: Soruları not alın, herkesinkini; sonra vakti daha efektif kullanırız.

Başka var mı Hüseyin Bey?

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Yok.

BAŞKAN EROL KAYA – Teşekkür ederim.

Başka sorusu olan?

Ben soracağım. Şimdi, tabii, belki biz başlangıçta konuşsaydık daha iyi olacaktı ama sizin talimatınız gereği sonradan konuştuğumuz için şey yapıyoruz.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI TAHİR BÜYÜKAKIN – Estağfurullah.

BAŞKAN EROL KAYA – Ölçülebilirliği nedir? Yani bu hizmeti yapıyorsunuz, belki çok güzel bir şey yapıyorsunuz ama belki de eksik kalıyor. Az evvel Sayın Vekilimizin bıraktığı yerden devam edersek, dünyada veya Türkiye’de bir karşılaştırma yapıyor musunuz yani ölçülebilirlik nedir? Bir sorum bu.

İkincisi: 1999 depremini yaşayan, en büyük sıkıntıyı yaşayan, en fazla hatıraların olduğu şehir burası. 1999 depreminde 65 yaş üstüyle ilgili yani bu 18 bin küsur rakam içerisindeki ölenlerinize ilgili elinizde bir veriniz var mı? Yani 1999 depreminde vefat edenlerin yüzde kaç 65 yaş üstü, kaç gençti? Yoksa bile bunları teklif olarak size şey yapıyorum.

Üçüncüsü: Sanırım, anladığım kadarıyla, telefon edilirse bu hizmet geliyor. Olağanüstü bir şey olursa ne olacak? Bu arada bir hatırlatma yapalım; Maraş Belediyesi ilginç bir çalışma yapmış, biz bunu sahada deniyoruz, onu şey yapalım.

Bir de bir önerim olsun; Aktif Yaşlanma Merkeziyle ilgili -ben bunu her yerde teklif ediyorum, size de olsun- mümkünse buraya -Doktorum senin yaşın genç- onların yaşadığı döneme ait alet edevatla takviye yapalım yani Singer dikiş makinesi, kanaviçe şeyler falan... Yani söylemeye çalıştığım, onların kendi hatıralarını yaşadıkları yer olarak orada belki küçük bir müze veya bazı şeyler yaparsanız çok hoş olur.

Tekrar tebrik ediyorum, teşekkür ediyorum.

EMİNE ZEYBEK (Kocaeli) – Ben de bir ekleme olarak bir şey söylemek istiyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN EROL KAYA – Tabii.

EMİNE ZEYBEK (Kocaeli) – Teşekkür ediyoruz öncelikle bugün ekibinize ve size.

Bu sayılarda, bu rakamlarda -ilçe belediyelerimizi de biliyorum çünkü ilçe belediyelerimizin de aynı şekilde 65 yaş üstü vatandaşlarımıza yönelik hizmetleri var- ilçe belediyelerimizin olmadığını biliyorum. O konuda da aydınlatılırsak bu sayı çok daha fazla rakamlara ulaşacaktır çünkü ilçelerimizin de verdiği benzer hizmetler var. Bu konuyu da ilave etmek istedim.

Teşekkür ederim.

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – Başkanım, ben de...

BAŞKAN EROL KAYA – Tabii, buyurun.

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – Bizim Türkiye Büyük Millet Meclisi olarak, Komisyon olarak buraya gelmemizin sebebi, çok güzel örnekleri, uygulamaları yerinde dinlemek için geldik. Ben de Ankara Milletvekiliyim ve kendim genel cerrahi profesörüyüm. Sayın Doktorum, Başkanım; bir tıp profesörü olarak baktığım zaman, gerçekten o kadar güzel ki hiçbir eksik kalmamış gözüküyor. Tabii ki amacımız, bütün yaşlılarımıza bu hizmeti götürebilmek ama ilk etapta ihtiyacı olanlar ve şikâyetle ya da “Benim ihtiyacım var.” diyerek taleple gelenler için ama insan istiyor ki tabii ki bütün vatandaşlarımızın bu ihtiyacını biz kendimiz görelim. Zaten devlet politikası olarak 65 yaşın üstündeki her aileyi yerinde ziyaret ederek yaşlılarımızın durumunu takip ediyorsunuz. Bunların sayılarının artırılmasını -tabii ki bunların 600’lerde değil de- mümkün olduğu kadar elimizi dokunmadığımız yaşlı kalmamasını temenni ediyorum ben.

Bu güzel uygulamalar için öncelikle Büyükşehir Belediye Başkanımıza ve ekibine, sizlere çok teşekkür ediyorum, elinize sağlık.

BAŞKAN EROL KAYA – Buyurun.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – Sayın Başkanım, ben de teşekkür ederim.

Büyükşehir Belediyesi olarak bizim hâlihazırda vatandaşlarımızla irtibat kurduğumuz temel iletişim noktası, evet, 153 çağrı merkezimiz ama kesinlikle bununla yetinmiyoruz. Elimizde hem Aile Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğümüzün hem İl Sağlık Müdürlüğümüzün Valiliğimiz çatısı altında bir ortak veri tabanımız var; burada 65 yaş üstü vatandaşlarımızın tüm hane bilgileri ve özlük bilgileri mevcut. Biz kendi veri tabanımızı da buraya işliyoruz. Şu an 70 binin üzerinde vatandaşımızın burada bilgileri mevcut.

Aynı zamanda, sivil toplum kuruluşlarıyla da yakın iş birliği içerisindeyiz. Aynı zamanda, muhtarlarımız da bizim en yakın paydaşlarımız. Gerek kentsel alanlarda gerekse de kırsal alanlarda ihtiyaç duyan bir vatandaşımız olduğunda bizim hedefimiz, ilk yirmi dört saat içerisinde oraya intikal etmek. Eğer acil bir durum varsa da hasta nakil birimimiz, bizim komite kontrol merkezimiz 7/24 hizmet sunumuna devam etmekte, bize ulaştıklarında anlık olarak hizmet verebilmekteyiz.

“Gönül Kazan” hizmetimiz bizim aslında gıda desteğimizin bir formülü. Oradaki amacımız, kendi başına yemeğini yapamayan vatandaşlarımız bizim hedef kitlemiz veyahüt da yanında kimsesi olmayan, ona yemek hizmetini veremeyen vatandaşlarımız. Biz mümkün mertebe, evet, yaşlılarımızın ihtiyaçlarını sunmaya gayret ediyoruz fakat mümkünse onların bulundukları çevrede sosyal desteklerini artırarak yani çocuklarıyla, akrabalarıyla, komşularıyla beraber yaşamlarını sürdürebilme gayreti içerisindeyiz. Bu kapsamda da gerek duyduklarında mesela, çocuklarının onun yemeğini yapabilmesi için biz onlara gıda desteği de verebilmekteyiz. Bunlar hiçbir şekilde yemeğini yapamayan bizim vatandaşlarımız, onlara doğrudan hazır, tüketime hazır yemekler götürmek durumunda kalıyoruz.

Ne yazık ki 1999 depreminde vefat eden vatandaşlarımızdan 65 yaş üstü olanlara ait şu anda elimizde verimiz yok Başkanım, onunla ilgili gerekli çalışmaları yapacağız.

Aktif Yaşlanma Merkezine yönelik de yine oranın tefriyatıyla ilgili ben notumuzu aldım.

Bahsettiğiniz gibi, benim sunuda yer verdiğim veriler aslında biraz hizmet odaklıydı yani birey bazındaydı. Bunun çok daha fazlası aslında mevcut, ilçe belediyelerimizle de gerektiğinde entegre çalışmalar yürütüyoruz; onların verilerine biz sunumuzda yer vermedik.

Hizmetlerin ölçümüyle alakalı da doğrusu, kendi içimizde yaptığımız anketler var yani bağımsız kuruluşlardan henüz bugüne kadar bu anlamda istifade etmedik kendi hizmetlerimizle, odak hizmetlerimizle alakalı. Bilhassa, bizim evde bakım çalışmamız bu kapsamda bizim için önemli çünkü yerinde ve sürekli yaptığımız bir hizmet. Oradaki personellerimizin kişiye yaklaşımları, hizmetin niteliği ve kalitesi, oradaki çalışan ve hasta güvenliği bizim açımızdan önemli konular. Bununla alakalı sürekli anket çalışmaları yapıyoruz, anket çalışmalarıyla geri bildirimlerimizi takip ediyoruz. Diğer ziyaretlerimizde ise refakat hizmetlerimizde bizim bir çağrı merkezimiz var; çağrı merkezimizdeki arkadaşlarımız yapılan çalışmalar sonrasında belli kişileri arayarak telefonla görüşmek suretiyle hizmet değerlendirmemizi yapmaya gayret ediyoruz.

BAŞKAN EROL KAYA – Ebubekir Hocam, biz, Kocaeli Büyükşehir Belediyesini Türkiye’de mevzuata yani merkezin talimatına en hızlı adapte olan, bunu hayata geçirmek için en hızlı karar alan ve bu aldığı kararı da takip eden bir büyükşehir olarak biliyoruz, öncü ve örnek olarak biliyoruz. Dolayısıyla, “Aferin.” dedi o son cümle, o cümleyi ben çok sevdim. Biz bunu daha sonra sizden rica edelim.

İlçe belediyeleri ve Valilikle bir eve dönük tekrarlarımız var mı, bunu görelim yani kaynak kullanımı açısından çünkü Türkiye’de ortaya çıkan bir tablo var ki evde bakım hizmetlerini biz ne kadar güçlendirebilirsek merkezî yönetim üzerindeki hem yükü azaltmış hem de özellikle “terminal dönem” dediğimiz yoğun bakımdaki o süreci de daha sağlıklı hâle getirmiş veya kısaltmış olacağız. Sizden bunu biraz daha güçlendirmenizi rica edelim yani Kocaeli’de Valilik, ilçe belediyeleri ve varsa STK’lerle beraber komple bir fotoğrafı da görelim, şu fotoğrafı daha da büyük görelim, tamam mı?

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – Başüstüne efendim.

BAŞKAN EROL KAYA – Teşekkür ediyoruz. Elinize sağlık, tebrik ediyorum tekrar.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAĞLIK VE SOSYAL HİZMETLER DAİRE BAŞKANI EBUBEKİR ARDIÇ – Teşekkürler.

BAŞKAN EROL KAYA – Yani bak, biz ilk buraya geldik, ona göre çünkü Kocaeli bizim için çok kıymetli, hakikaten örnek olan bir yerimiz. Sizi tebrik ediyoruz tekrar.

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Bir şey daha ilave edebilir miyim Başkanım?

BAŞKAN EROL KAYA – Buyurun.

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – O “Hayatın İçindeyim” Projesi çok dikkat çekici bir proje Değerli Başkanım. Bu kulüplerin hem sayısının artırılması hem de katılımın mümkün olduğu kadar fazlaştırılması -hani, bu “sosyal destek” dediğimiz birinci proje var ya- o açıdan da çok önem arz ediyor, hayata tutunmaları daha fazla artırıyor. Onun için, ben bu projeler içerisinde “Hayatın İçindeyim” kulüplerini çok önemli bulduğumu da ifade edeyim.

Teşekkür ederim.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI TAHİR BÜYÜKAKIN – Sayın Komisyon Başkanım, çok değerli Komisyon üyelerimiz, milletvekillerimiz, değerli uzman arkadaşlarımız; hepiniz hoş geldiniz, şeref verdiniz.

Belediyemizin yapmış olduğu hizmetleri sizlere tanıtmak bizim açımızdan gerçekten onur verici bir çalışma oldu. Öncelikle, bu işleri yürüten arkadaşlarımıza çok fazla teşekkür edilmez, genellikle başkanlar vitrinde görünürler ama biz bunu da biraz değiştirmeye çalışıyoruz. İyi bir ekip kurduk; şahsa bağlı olmasın, Başkanın keyfine bağlı kalmasin, aynı zamanda kurumsal bir çerçeve oluşturun istedik ve önce doğru arkadaşlarla yol almaya başladık. Ebubekir Bey bir hekim, onu GATA’dan buraya

transfer ettik. Hasan Bey bu kentte yıllarca Sağlık İl Müdürlüğü yaptı, Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü yaptı, Kamu Hastaneleri Genel Sekreterliği -Türkiye geneli- yaptı; o da şu anda Genel Sekreter Yardımcımız olarak çalışıyor, o da hekim. Arkada gerçekten akademik bir akıl var.

Bu çalışmaları şimdi biraz farklı bir boyuttan, başka bir pencereden sizlerle konuşmak istiyorum. Biraz önce Sayın Vekilimiz, Komisyon Başkanımız Erol Bey, tabii, tecrübeli bir belediyece olarak belki bizim arkadaşlarımızın çok farkına varmadığı kritik sorular sordu, “Nasıl ölçüyorsunuz? Neyle karşılaşıyorsunuz?” dedi; bu belki de en kritik meselelerden bir tanesi.

Dünyadaki trendlere baktığınızda, bu meselenin başka bir boyutu daha var. Bunu bizim Belediyemiz özelinde söylüyor değilim ama zannediyorum, yaşlı hizmetleriyle ilgili bir çerçeve oluşturmak üzere de bu toplantı serilerini gerçekleştiriyorsunuz. Çok önemli bir riskle de karşı karşıyadır aslında sosyal hizmet alanında faaliyet gösteren çalışmalar. Bu, sosyal bilimler tarafında bizim akademik literatüre “bedavacılık problemi” olarak geçmiştir. Bedavacılık problemi, bu hizmetlerin sürdürülebilirliğini sağlama açısından en kritik problemlerden bir tanesidir. Mesela, bir hizmeti sağladığınızda, o hizmeti keyfi olarak vermek popülizm tarafına doğru yaklaşmak ile onun sürdürülebilirliğini sağlamak arasında hakikaten çok ince bir çizgi vardır ve zaman zaman bunlar gözden kaçırılır. Özellikle 90’ların başından itibaren gelişmiş ülkelerde yaşanan nüfusa dair sorunlar nedeniyle tartışılan bir sosyal politika problemi vardır, henüz ülkemiz bununla çok yüz yüze gelmedi. Nüfustaki yaşlanma problemiyle birlikte hem sağlık harcamalarında hem sosyal harcamalarda ciddi sıkıntılar artmaya başlayacak, sigorta sistemi başka sıkıntılara maruz kalacak, bunun sürdürülebilirliği başlı başına bir problem olacak. Çok basit bir örnek vereyim: Mesela, 65 yaş üstünün toplu taşıma araçlarından bedava yararlanma konusu. Şimdi, ben hem akademik açıdan birikimle hem belediyececilik deneyimimle sizlere samimi bir ifade kullanacağım. Mesela, burada bir biniş kısıtlaması getirmediğiniz takdirde sabah kalkıp otobüse binen, oradan başka bir yere giden, 100 metrelik mesafe için otobüsü durduran bir hizmet yararlanıcı kitlesiyle de karşı karşıya kalabilirsiniz. Dolayısıyla, sosyal yardım kararlarını verirken buradaki bedavacılık eğilimine çok ciddi dikkat edilmesi lazım yani kurmuş olduğumuz sistemin aynı zamanda kötüye kullanıma engel olan bir mekanizmayı da içinde içermesi gerekir. Yani bir kullanım sayısı kısıtı ya da nasıl kullanılacağına dair objektif kriterler de bu düzenlemelerin içinde mutlaka olmalı.

İkinci bir problem şurada karşınıza çıkıyor: Bu işler biraz da... Hani, terzi işi vardır ya, bir de konfeksiyon işi vardır, herkese yapılan uygulamalarla gerçekten ihtiyaç duyana dönük uygulamalar birbirinden farklıdır; bunu özellikle engelli hizmetlerinde görürsünüz. Yaşlılar topyekûn bir sınıftır, evet, yaşlıdır ama her biri ayrı birer vakadır kendi içinde; engelliler de öyledir. Siz bunların tamamına dönük, bunları tek bir varlıkmiş gibi algıladığınızda orada bir sürü detayı kaçırmaya başlarsınız. Dolayısıyla, kurduğunuz yapıların esnek yapılar, direkt sonuca, şahsın ihtiyaçlarına dönük yapılar olmasına da müsaade etmeniz gerekir. Mesela, bir hastaya yardım yapmaya başladığınızda, “İşte, aylık toplam bütçemiz bu kadar, bu bütçenin el verdiği imkânlar şu kadar, dolayısıyla kişi başına 750 lira medikal malzeme veririm.” dediğinizde, günde 2 kez sondasını değiştirmek zorunda kalan, altını tutamadığı için sürekli bezlemek zorunda olduğunuz birine 750 lira destekle hiçbir şey yapamazsınız. Dolayısıyla da o hastanın 750 lira destek değil, 5 bin lira desteklenmesi gerekir. Bizim burada, sosyal hizmetler biriminde arkadaşlarımızla özellikle yapmaya çalıştığımız şey bu. Konu bu olmadığı için size arkadaşlarımız anlatmadı ama “Aile Kalkını” diye bir başka çalışma yaptık. Sadece aylık şu kadar gıda yardımı yapmak yerine “Bu adamın ihtiyacı nedir? Ayda 10 bin lira mı, gerçekten 10 bin lira mı? O 10 bin lirayı bir şekilde ona ulaştırmanın sistemini kuralım ve bunun objektif kriterleri olsun.” dedik. Biz burada asıl kurumsallaşmayı ve bunun kurala bağlı bir şekilde yürümesini tesis etmeye ve sürdürülebilirliğini sağlamaya çalışıyoruz. Tabii, bunları sağladıkça ölçebilme, başka örneklerle kıyaslayabilme şansını da elde etmek mümkün olacak.

Burada yaşlı hizmetleriyle ilgili yapılacak düzenlemelerde bence dikkat edilmesi gereken hususlar özetle bu şekilde. Hepsini yekpare bir yapı olarak görmemek, her birini ayrı birer vaka olarak ele almak ve gerekirse limitin olmadığı bir düzenleme yapmak yani “Ayda bin lira yardım yapılır, ayda 2 bin lira yardım yapılır.” gibi kısıtlar koymak yerine, belli değerlendirme kriterlerinden, sıkı değerlendirme kriterlerinden geçtikten sonra -mesela, heyet raporu gibi- objektif kurallara bağlandıktan sonra tüm ihtiyacı karşılayacak esneklikte bir düzenleme çerçevesi oluşturmakta yarar var. Bu çerçevenin de aynı zamanda bedavacılık eğilimini ortadan kaldıracak mekanizmaları da içermesi zorunludur. Aksi takdirde, bunun yönetilmesi, bu bütçeye güç yetmesi de imkânsız hâle gelecektir çünkü ihtiyaçların bir sınırı yok. İnsanların ihtiyaç duyduğu şeyleri vermeye başladığınızda, mesela evini temizlemeye gittiğinizde, iki gün gidiyorsunuz diyelim, “Dört gün gelse olmaz mı?” Dört gittiniz, “Sekiz olmaz mı?” Normal koşullarda biz evimizi haftada en az bir gün temizletiriz, değil mi? Hanımefendiler daha iyi bilirler ama temizlikçi çağırdığınız zaman bir gün ya da iki gün gelmesi beklenir. Peki, bir gün ya da iki gün gelmesini istediğiniz zaman nasıl bir bütçe... Son slayta gelerseniz oradaki yükü göreceksiniz. Yani bunlar hızlıca geçiyor ama bakın şurada, bir öncesinde. Toplam 231 milyon lira sadece bu harcamalar, bunun içinde engelliler yok, gıda yardımları yok, yakacak yardımları yok; sadece yaşlı hizmetlerinin bütçesi bu. Hani “az” dediğimiz, “Bu kadar insan mı?” dediğimiz bütçe 231 milyon TL ve bu artma eğiliminde olacak çünkü kamu harcamalarının artma eğilimi zaten kaçınılmaz bir şeydir.

Yine, bu hizmeti... İşte “Hasta yatağı veriyoruz, öz bakım hizmetleri veriyoruz.” diyoruz ya, onu sağladığınız zaman -bakın, mesela- arkada 23 büro personeli ihtiyacı, 65 şoför... Hasta nakil ambulansı gidiyor ya, hasta nakil ambulanslarıyla ilgili bizim sahada en büyük problemimiz şu: Mesela, bir şoför var, bir de ATT var, bunlar beraberce hastaya gidiyorlar, hastanın yukarıdan aşağıya sedyeyle inmesi lazım. ATT diyor ki: “Benim işim değil ki ben amele değilim.” Şoför “E, ben de şoförüm.” diyor. “Aynı zamanda, bu insanlara, onlara yük taşıtayım.” dediğiniz de “meslek hastalıkları” dediğiniz birtakım hastalıklar da beraberinde geliyor ve burayı yönetmek başlı başına bir problem hâline geliyor.

Arkada çok büyük bir görünmeyen maliyetler kısmı da var. Yani biz burada 230 milyonun içine bütün bu personel maliyetlerini falan koyduk -değil mi arkadaşlar- onun için böyle çıkıyor. Yani doğrudan yardımı yapmakla da kalmıyorsunuz, hasta nakil ambulansını verdiğinizde sürekli artıyor. Biz ilk başta 5-10 ambulansla başlamıştık, şimdi 30'lara kadar ulaştık ve bu da yetmiyor; kanser hastaları, diyaliz hastaları, bunların nakil hizmetinin verilmesi. Yaşlılığa bağlı başka problemler de önümüzdeki günlerde karşımıza çıkacak, nüfus yaşlandıkça onların idamesi çok daha zor hâle gelecek. Daha kurumsal çerçeveler oluşturmak... Belediyelere, ilçe belediyelerine doğru mu inmeli bu, yoksa daha kurumsal çerçevede mi çözülmeli mi? Mesela, yaşlanma merkezleri oluşturulup orada bir kamu hizmeti ortak mı verilmeli? Bunların da dikkate alınması lazım.

Teşekkür ediyorum.

Sorularınız varsa cevaplamaya hazırım.

BAŞKAN EROL KAYA – Sorusu olan arkadaşımız var mı?

Hüseyin ağabey, soru var mı?

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Benim sorum yok da yani bu bedavacılık konusu, Değerli Başkanım, çok önemli bir konuya temas ettiniz. Bu bedavacılık konusu gerçekten çok önemli yani bunun derecesini falan çok iyi ayarlamak lazım. Yoksa, sabahleyin bir otobüse biniyor, bir yere gidiyor, sonra oradan başka bir yere gidiyor, oradan başka bir yere gidiyor şeklinde hikâyeler olduğunu biliyorum. Bunun için de insanların ayrıca eğitilmiş olmaları gerekiyor, her hizmeti bedava vermeme, bedava alamama anlayışını topluma yerleştirmemiz gerekiyor. Diyelim ki çay hizmeti veriyorsunuz, diyelim ki standart fiyatı 2 lira, siz onu 50 kuruşa verin ya da 25 kuruşa verin ama 25 kuruşu alın,

alın ki bunun bedava hazırlanmadığını herkes bilsin ama o 25 kuruşu da ayrıca başka kanallarla o kişinin cebine koyabilirsiniz. Onun için, hizmetlerin tümünün bedava alınması konusunda ilgili bu görüşlerinize katıldığımı da ifade edeyim.

Benim Dekanlık dönemimde Kredi Yurtlar Kurumunda bedava sabah kahvaltısı veriliyordu, oradaki sorunları bildiğim için sizi herhalde en iyi anlayan insanlardan bir tanesiyim.

Çok teşekkür ederim.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI TAHİR BÜYÜKAKIN – Sayın Vekilim, değerli Hocam; orada şöyle bir problem de var: Tabii, bu bedavacılık başka rasyonel işleyen iktisadi alanları da bozuyor, sadece şahıslarla ilgili kalmıyor. Onun ötesinde, mesela, çalışmama güvencesi iyi ayarlanmazsa çalışmamayı teşvik eden negatif teşvikler şeklinde işlemeye başlıyor. Bedavacılık çok bozucu bir etken olarak bizim literatürde çok uzunca bir süredir tartışılıyor, ona ayrıca bakmak lazım. Çözüm olarak hem ödül hem cezanın birlikte olduğu düzenleyici mekanizmalar öneriliyor. Son dönem kamu yönetimi çalışmalarında, özellikle Yeni Zelanda, Kanada vesaire gibi ülkelerde çok yaygın ama Yeni Zelanda bayraktardır bunun; “incentive compatible contract”lar dedikleri yani güdüyü iyi yapma, kötüyü yapmama, kötünden caydırma şeklinde düzenleyecek normlar koyma. Mesela, adam taşkın ovasına bir yapı yaptığı zaman orada bir taşkına maruz kaldığında onu siz telafi ederseniz asla bunun önüne geçemezsiniz. Dolayısıyla, yapılmaması gerekeni ödüllendirmeyin gibi bir yaklaşım var. Bunlar, özellikle yaşanan nüfusla birlikte çok ciddi maliyetler doğuruyor, Almanya falan bunun sıkıntısını yaşamaya başladı.

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – Başkanım, ben de Komisyon olarak yaptığımız bütün toplantılar ve görüşmelerde aslında bu “bedavacılık” kavramını bence yanlış kullanıyoruz çünkü biz bir sosyal hizmet veriyoruz, bunu bedavacılık olarak değerlendirmek doğru değil. Bu bizim görevimizse, merkezi yönetim bunun böyle yapılmasını devlet politikası olarak benimsediyse bunu bedavacılık değil de biz yöneticilerin bunları bulduğumuz ortamlarda yaşlılarımız -biraz önce dediniz ya: “Her aile, her yaşlı kendi adına bir vaka.”- özelinde çözmemiz lazım. Belki kuralları o kişiye, ona göre getirebilirsiniz. Örneğin, bizim Ankara Büyükşehirde yıllardır bu otobüs seferlerinden yararlanma hizmeti saat on bir ile üç arası veriliyor, hem trafiği sıkıştırmamış oluyor hem de toplu taşıma hizmetleri aksamamış oluyor. Yaşlımız on bir ile üç arası ibadet için Ankara turuna katılmış oluyor, saat üçte de, erken bir saatte de evine tekrar dönmüş oluyor. Yani yöneticilerin ve bu işi yapan arkadaşların, ekiplerin buna göre belki hizmetleri vermesi lazım. “Bedavacılık” dediğimiz zaman yaşlı bunu bir sosyal hizmet olarak algılayamıyor ve “Ben devletten yardım mı alacağım?” diye düşünüyor. O yüzden, bence bunu bizim devlet olarak, sosyal hizmet olarak vermemiz lazım çünkü çoğu yaşlı, ihtiyacı olduğu hâlde bunu “Ben çok mu düşünüm, benim maddi durumum olmadığı için mi yapılıyor?” diye düşünüyor ama biz bunu sosyal devlet olarak yapıyoruz, hani her yaşlıya bu hizmeti götürmek istiyoruz aslında. Şu anda, ilk etapta bütçemiz yeterli olmadığı için tabii ki ihtiyacı olanlara daha hızlı veriyoruz ama bazen maddi durumu çok iyi olup da evinde yemek yapamayan yaşlılarımız var. O insanları da yerinde görüp maddi durumuna göre belki bir yemek şirketini organize etmek bile onun için büyük bir işlem oluyor. O yüzden, sizin de başta söylediğiniz gibi, ekiplerimizin her aileye, her yaşlıya bireysel olarak bakması lazım. O yüzden “bedavacılık” demeyelim. Bence, sosyal hizmetin herkese ulaştırılabilmesi için uğraşmamız lazım.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI TAHİR BÜYÜKAKIN – Zannediyorum, “bedavacılık” kavramı yanlış anlaşıldı. Bu, sosyal bilimler, sosyal hizmetler alanında kullanılan özel bir kavram, “free rider” dedikleri bir problem; sosyal hizmetin, iyi niyetle verilen sosyal hizmetin kötüye kullanımına ilişkin bir tanımlama, kavram. “Bu yapılan yardımlar bedavacılıktır.” gibi bir kavram değil, yardımların kötüye kullanılmasını tanımlayan bir kavram; yanlış anlaşıldıysa orayı düzeltelim.

Saat düzenlemeleri vesaire de kamu alanında ne kadar çok düzenleme yaparsanız beraberinde o kadar problem geliyor. Mesela, az önce bahsettiğiniz, “Şu saatler arası gidebilir.” diyorsunuz ya, bir yaşlı bana geliyor diyor ki: “E, ben sabah hastaneye gideceğim. O saatte niye gidemeyim?” Çok sayıda örnek var. Dolayısıyla, mesela, bu problemi çözmek için ona bir sosyal yardım bütçesi vermek ve kişiselleştirmek çok daha akıllıca yani problemleri tek tek yerinde değerlendirip, bunu objektif kriterlere bağlayıp, işte “65 yaş üstü herkes otobüsten istediği kadar yaralanabilir.” değil de şahsın kendisine o parayı harcatırsanız daha optimal sonuçlar olur gibi çok uzun bir literatür var ama burası şimdi onun yeri değil.

BAŞKAN EROL KAYA – Çok teşekkür ediyoruz Başkanım.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI TAHİR BÜYÜKAKIN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Vekilim.

BAŞKAN EROL KAYA – Müsaade ederseniz ben de iki kelam edeyim.

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI TAHİR BÜYÜKAKIN – Tabii, buyurun.

BAŞKAN EROL KAYA – Herkese merhabalar arkadaşlar.

Öncelikle, ben Büyükşehir Belediye Başkanımıza, Kıymetli Daire Başkanımıza ve Ebubekir Hocamıza çok teşekkür ediyorum.

Bugün burası, milletvekillerimizle Yaşlıların Sorunlarını Araştırma Komisyonu olarak sahadaki ilk çalışmamız. Bizim bundaki temel gayemiz... 1 Haziranda başladığımız bu süreci ve 31 Aralıkta bitireceğimiz bu Komisyon çalışmasının dinlemelerini yaptık; yaklaşık 8 toplantı yaptık, 20’den fazla kurum, kuruluş, STK ve akademisyeni dinledik, upuzun bir toplantıydı. Hedefimiz, uygulamaları görmek yani tamam, dinledik de hani teorik anlatılıyor, “Uygulama nedir?” diye burayla, Kocaeli’yle başladık ve buradan sonra da nasip olursa Bursa’ya geçeceğiz. Bursa’da özel bir vakfımızın hizmetini, oradan da İstanbul Büyükşehir Belediyesine, akabinde de Türkiye’nin abidevi hizmetlerinden, kurumlarından biri olan Darülacezeyle bu çalışmamızın bu ayağını tamamlamış olacağız. Önümüzdeki hafta da nasip olursa, inşallah, Ankara’da yine Büyükşehir Belediyemizin, kamu kurumlarımızın ve STK’lerimizin yaptığı hizmetleri görmek istiyoruz.

Hedefimiz -artık yavaş yavaş raporu yazmaya doğru kayıyoruz yani o tarafa doğru evrildik- hem dünyadaki örneklerimizle hem de Türkiye’deki iyi örneklerimizle, hukukun altyapısını da güçlendirerek, iyi bir rapor olması. Tabii, Kocaeli rakamlarını baktığımızda az evvel gördük, yüzde 8’lik 65 yaş üstü bir nüfus barındırıyoruz; bu iyi bir rakam ama Türkiye böyle değil. Birleşmiş Milletler, eğer yüzde 10’luk nüfusu 65 yaş üzerine çıktıysa yaşlı toplum olarak görüyor ve Türkiye de bu skalaya girmiş durumda, artık yaşlı bir toplumumuz var Türkiye’de. Kocaeli’de de yavaş yavaş sirenler çalıyor ya da artık sarı ikazları veriyor. Bizim bunun önüne geçmemiz mümkün değil. Bu, çok iyi bir şey aynı zamanda; bu, şu demek: Demek ki sağlıklı yaşlanan, ömrü uzayan bir nüfusumuz var; burada Hükümetimizi, Sayın Cumhurbaşkanımızın çalışmalarını takdirle ifade etmemiz lazım. Ama aynı zamanda, Sayın Cumhurbaşkanımızın şu “3 çocuk” meselesini ideolojik, siyasi hiçbir değerlendirmeye tabi tutmadan bu ülkenin geleceği için ne kadar kıymetli olduğunun da bir kez daha altını çizmekte fayda var.

Vakit epey dar oldu; ben tekrar Büyükşehir Belediye Başkanımıza ve ekibine teşekkür etmek istiyorum ama Sayın Başkanımız Tahir Bey’den bir ricam daha var, o da şu: Biz Kocaeli’yi iyi örneklerinin olduğu bir yer olarak hep gördük, biliyoruz; eski bir Belediye Başkanı olarak da hani gıptaıyla baktığımız şehirlerimizden biri. Buradaki sunumunuzu daha da güçlendirilerek, özellikle ilçe belediyelerinin -az evvel ifade ettim- vakıfların ve kamu merkezi yönetimin taşra teşkilatlarımızın ya da merkezi yönetimin kendisinin yaptığı bütün çalışmalarla birleştirerek bir rol model noktasında neler yapılıyor diye görelim. Hukuki eksikliklerimizi bize de yazabilirsiniz yani buradaki önermeleri daha

da güçlendirebilirsiniz çünkü merkez, bunu kâğıt üzerinden ya da dünya örnekleri üzerinden yazıyor, oysa bizzat bu ülkenin kendine özgü örfleri, gelenekleri ve değerleri var. Bu değerler üzerinden bizim taleplerimizi doğru yere oturtmamız açısından bize bu anlamda örneklerde veya önerilerde bulunabilirsiniz.

Çok teşekkür ediyorum, iyi çalışmalar diliyorum, başarılar diliyorum.

MODERATÖR – Sayın Vekilimize ve kıymetli üyelerimize teşekkür ediyoruz.

Sizleri Kocaeli’de, Kocaeli Büyükşehir Belediyemizin ev sahipliğinde ağırlamaktan büyük bir onur duyduk. Teşekkür ediyoruz, mutlu günler diliyoruz efendim, hoşça kalın.

Kapanma Saati: 12.44

21 Ekim 2022 Cuma

Açılma Saati: 16.35

BAŞKAN: Erol KAYA (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: İbrahim Halil FIRAT (Adıyaman)

SÖZCÜ: Lütfiye Selva ÇAM (Ankara)

KÂTİP: Abdurrahman BAŞKAN (Antalya)

(BURSA DİL RUBA EVLERİ YARDIMLAŞMA DERNEĞİ HUZUREVİ İNCELEMESİ)

BAŞKAN EROL KAYA – Hatice Hanım, sizi dinliyoruz.

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Ben ekibimle tanıştırmak istiyorum sizi. Kamil İğrek ağabeyimiz, Türkiye’nin çok değerli iş adamlarından, iş insanlarından birisi ama aynı zamanda da elhamdülillah, buna manevi olarak da kendini adanmış; bizim de, Dilruba’nın kardeş vakfı olan Somuncu Baba Vakfının aynı zamanda da yöneticisi. Sağ olsun, böyle han dediğim yere hamam diken dostlarımdan birisi.

Kamil ağabey, isterseniz, Dilruba ve yaşlılar hakkında deneyimlerini söylemek ister.

KAMİL İĞREK – Estağfurullah. Yani 1 hastayla başlayan öykünün başından itibaren şahidiyiz. Bu ablamızın kıymeti Bursa için medarıftıharımız.

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Estağfurullah.

KAMİL İĞREK – Bizim evde bir yardımcı hanım çalışır, benim hanım ıspanak ayıklamaya Hatice ablaya gider. Dolayısıyla öyle başlayan bir öykünün buralara yansımış hâli.

Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz.

BAŞKAN EROL KAYA – Kamil ağabey, teşekkür ediyoruz.

Devam edelim.

KEMAL PEKCAN – Hepiniz hoş geldiniz. İsmim Kemal Pekcan, yeminli mali müşavirim ben. Bu kurumla olan ilişkim yaklaşık on beş yıldır falan var zannediyorum. Geçmişte müfettişlik ve denetim elemanlığı da yaptığım için denetim ağırlıklı, mali ve idari konularda danışmanlık yapıyorum. Yani “Neden buradasınız?” diye soracak olursanız, burada aklın yanında gönül biraz daha fazla, samimiyet ağırlıklı. Malum, hepimizin günümüzde ferahlamaya ihtiyacı var. Ben böyle yerlerin insanlar için ferahlama yerleri olduğunu düşünüyorum, öyle görüyorum, öyle de hissediyorum, kendi açımdan söylüyorum.

Söyleyeceklerim bu kadar. Teşekkür ediyorum.

ERTUĞRUL DUMAN – Ertuğrul Duman, ben Bursa’da doğdum, büyüdüm; tekstilci bir aileden geliyorum ve tekstil işime devam ediyorum. Akademik unvanımda da sosyolog yazıyor, toplum bilimci. Hocamız bize derdi ki: “Toplumun kilimcisi olmadan toplumun bilimcisi olamazsınız. Oğlum, sahadan çıkmayın.” Biz de bir kilimci dükkânı ararken Dilrubayla karşılaştık. Bir ip istedik, ucundan ipi verdiler, biz bir tuttuk, ondan sonra bırakmadık, o ipin peşinden gidiyoruz.

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Bırakmadı, evet. Aynı zamanda eşim Ertuğrul Bey.

ERTUĞRUL DUMAN – Hatice Hanım’ın eşiyim.

BAŞKAN EROL KAYA – Zaten tanıştım. Adam, saçları beyazlasın diye, yakışıklı olsun diye beyaz boya kullanıyor.

ERTUĞRUL DUMAN – Evet efendim, bu kadar. Burada hizmet etmekten çok mutluyuz; Allah bize böyle bir imkân verdiği için bunu bir nasip olarak görüyoruz. Burada bu kadar insanlar gelip geçiyor, elhamdülillah, bu hizmetler bizi mutlu ediyor.

BAŞKAN EROL KAYA – Peki.

Buyurun.

YALÇIN KİREÇCİ – Hoş geldiniz hepiniz.

Ben Yalçın Kireççi, klinik psikoloğum. Ben de on-on iki yıl önce Dilrubayla, Hatice Hanım’la tanıştım. Psikolojik anlamda herhangi bir sorun varsa A’dan Z’ye gönüllü olarak her zaman buradayım.

BAŞKAN EROL KAYA – Şu ana kadar hep gönüllüleri dinliyoruz, doğru mu anladım?

YALÇIN KİREÇCİ – Evet.

BAŞKAN EROL KAYA – Tamam, devam ediyoruz.

MUSA GÜVEN – Musa Güven, İğdırliyım; 2002 yılından itibaren İstanbul’da yaşadım. Sosyal hizmette doktora öğrencisiyim, aynı zamanda Dilruba gönüllüsüyüm. Öncesinde, Hüdayi Vakfında on yıla yakın eğitim çalışmaları yaptım; sonrasında, internette Hatice Hanım’ın evsizlere yönelik Bursa örnekleminden ne tür çalışmalar yaptığına dair araştırma yaparken “Sokakta üşüyen birisini görürseniz bizi arayın.” şeklindeki sloganıyla karşılaşmamla birlikte Hatice Hanım’la bir-bir buçuk yıl önce Bursa’da karşılaştık. Şu an “Evsizlik Olgusu ve Evsizlere Yönelik Sosyal Hizmet Çalışmaları” şeklinde doktora tez konum başlığıyla yaklaşık 300’e yakın evsiz bireyle Bursa’da görüşme yaptım, bunların üçte 1’i yaşlı evsizlerdi. Belki bu hususta söylenebilecek birçok şey vardır.

Dediğim gibi, bir buçuk yıldır Dilrubadayım. Neden Dilrubadayım bir akademisyen olarak? Burada, sahada, gerçekten sivil toplum kuruluşlarının bir yaraya nasıl merhem olduğunu net bir şekilde Hatice Hanım üzerinden görmüş oldum. Birçoğumuzun görüp belki bakmadığı sokakta başlayan hikâyeye ben bir yıldır tanık oldum, işin mutfağında olduğumu gördüm. Şu an doktora tez konum bitmek üzere, bunu da Dilrubanın gönüllülük hizmetiyle de süsleyeceğiz inşallah.

BAŞKAN EROL KAYA – Hocam, biz atlamayalım ama tespitlerinle ilgili bize bir şey verersen çok seviniriz. Şimdi değil yani bilahare ama o bilahare dediğim on-on beş günü geçmeyecek şekilde. Tespitleriniz çok önemli çünkü saha çalışması da yapmışsınız.

MUSA GÜVEN – Olur, inşallah.

Yani şöyle: Ben, yeri geldiği zaman terminalde evsizlerle birlikte yatıp kalktım, sokaklarda yine bulundum yani yaklaşık iki üç günlük sokak deneyimim de oldu. Yani bu hususta doktora sürecim bittikten sonra da belli bir projem var. Bununla alakalı literatür Türkiye’de zayıf olsa da evsizlik olgusu ciddi anlamda artmaya devam edecek bir sorun olarak görünüyor ve bu da müdahale edilmesi gereken bir sorun. Bursa Büyükşehir Belediyesi gerçekten bu anlamda Türkiye’de belki ilki başardı, yılın on iki ayı hizmet veren bir barınmaevi var ve il sosyal hizmetlerin bu noktada çalışmaları var. STK olarak da Dilrubada olmak benim için ayrı bir avantaj oldu çalışma için.

BAŞKAN EROL KAYA – Peki, teşekkür ederiz.

AHMET İMAMOĞLU – Ahmet İmamoğlu, ben insan kaynakları uzmanıyım. On-on iki yıl önce Dilrubayla tanıştım, ben de gönüllü olan şanslılardanım; bu bir nasip diyorum ben. “Dilrubada niye duruyorsun?” diyorlar bana yakınlarım. Ben de diyorum ki: “Oranın farklı bir enerjisi, bir sinerjisi var.” “Nasıl oluyor yani yaşlı bakımevi işte, ne farkı var?” diyorlar. Benim şahit olduğum çok önemli bir şey var burada ve bugüne kadar da Hatice Hanım’ın buraya getirme sebebi bu güç herhâlde; burada ben samimiyet gördüm, dinî literatürde ihlas denen şeyin burada ayağa dikilmiş mücessem hâlini gördüm ben. Nasıl? Müsaade ederseniz küçük bir örnekle anlatmaya çalışayım.

Buranın ilçesi Yenişehir’den bir ihbar aldık, işte bir yaşlımız orada çok zor şartlardaymış. Bir hanımefendi gönüllümüz var -o da burada, arkamda- ikimiz beraber anında gittik. Bizde yarına bırakmak yoktur, hemen, bu zamanda; yarın, öbür gün bakarız, bir plan, öyle bir şey yok. Anında gittik, muhtarı bulduk, muhtar “Ya, ben üç dört yıldır ikna edemiyorum.” dedi; Belediye Başkanına ulaşılmış, Belediye Başkanı ikna edememiş. Kişi çok kötü şartlarda, dükkân gibi bir yerde, sobası da yok, soba olsa bile elektrik yok, yakmaya da mecal yok ama huzurevinde kalmaya ikna edememişler. Sonra aldık onu oradan bir kahveye, ben orada Dilrubadan öğrendiğimi... Nedir? Samimiyet denen iyi niyetle, iyi sözle, iyi davranışla yani ihlas denen şeyle yaklaşınca insanların gönlüne dokunmak mümkün oluyor ve insanlar size güveniyorlar, gönlünü açıyorlar; bu güven oluşturulmadan da hiçbir şey yapmak mümkün değil. Orada, kahvede çay içerken sobanın başında -yukarıda- Mehmet ağabeyimizi ikna ettik, o da Dilruba ailesinden oldu, bize katıldı, sağ olsun.

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Şu an yukarıda.

AHMET İMAMOĞLU – Şu anda yukarıda. Bu iyi niyet sadece burada kalanlarla alakalı bir olay değil; bir iş adamı gelir, işte dışarıdan birisi gelir -yani ne oluyor- anlatılır, şahit olur bir şeye ve çok etkilenir, “Ben ne yapabilirim, neresinden tutayım?” ve bir tarafından da o tutar. Beni bu çarptı, çok memnunum, devamını da nasip olursa istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN EROL KAYA – Ben eski Belediye Başkanımı; sizin anlattığınız hikâyeden şöyle bir şey çıkıyor: Sayın Valim duyuyordur, şimdi bakıyordur; bunu aldılar, koydular, hukuk, müracaat, bilmem ne, filan falan diye, aynen öyle düşünmüştür. Ama tam da burası insanlığın başladığı bir yer yani hukuk ile hikâyenin ortasının bulunduğu yer, biraz oradan, biraz buradan. Ben öyle anladım ve öyle olduğunu da tahmin ediyorum; doğru yapıyorsunuz, devam edin, işinize bakın.

AHMET İMAMOĞLU – Teşekkür ederiz.

BAŞKAN EROL KAYA – Evet, devam edelim.

ŞEMSETTİN OKUR – Tekrar hoş geldiniz.

Şemsettin Okur, Hatice Hanım’ın en büyük oğluyum.

BAŞKAN EROL KAYA – Öyle mi?

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Evet, genetik oğlum.

ŞEMSETTİN OKUR – Öz oğluyum ben yani ilk öz oğlu benim.

Ben ilahiyat öğrencisi olarak başladım; tabii, öncesinde Dilruba’nın en eski çalışanı benim herhâlde, 10 yaşında başladık. Hatırlıyorum, 10 yaşındayken annem bir teyzeyi verirdi, “Şemsettin, al oğlum, benim isim var.” derdi, bana verirdi.

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Oyalarla Alzheimerlı bir hastayı kaçmasın diye.

ŞEMSETTİN OKUR – Öyle başladık hikâyeye. Sonrasında ilahiyat okudum ama Dilruba’nın ihtiyacı olunca ben geriatri hemşireliğine geçtim. Hani sizleri bulmuşken söyleyeyim; geriatri hemşireliğinin mesleki olarak yeterliliği çok az, enjeksiyon yapımına dahi müsaade edilmiyor. Hâl böyle olunca ben paramedik bölümüne geçiş yaptım, “Hızlıca mezun olayım.” dedim. Hem daha hızlı olsun hem de bir an önce ben de katılayım kervana diye paramedik bölümüne geçiş yaptım; paramedik mezunuyum, boş vakitlerimde buradayım.

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Aynı zamanda felsefe okuyor, eşi felsefe bitirdi.

ŞEMSETTİN OKUR – Aynı zamanda da felsefe okuyorum, eşim de felsefe öğrencisi.

HATİCE DİL RUBA DUMAN – Şu an felsefe okuyor tekrar.

ŞEMSETTİN OKUR – Öyle yani Dilruba’nın en eski gönüllülerindeniz elhamdülillah.

BAŞKAN EROL KAYA – Hatice Hanım...

HATİCE DİLİRUBA DUMAN – Çok küçük yaşta -sanırım, her birinizin geçmişinde bu vardır- Anadolu’da köy odalarında ya da yan komşunuzda bir yaşlıınız olmuştur ve o çok sevilmiştir; bizim evimizde de öyleydi ya da yan komşu öyleydi. Daha sonra, babamın öğretmenliği dolayısıyla gittiğimiz bir köyde tam tersi bir hayat gördüm, yaşlılara değer verilmiyordu ve bir yere terk ediliyorlardı. Bana öğretilen hakikat ile orada yaşanan eylem farklıydı. Bunu sorgularken “O zaman burada kararları sen vereceksin.” Hatice dedim ve ilk kararımı verdim. Ben ne yapabilirim? Bu köyün yaşlılarına bakabilirim. Ben ilk yaşlı bakımına 9 yaşında başladım; sularını taşıyım, yemeklerini yaparım. Tabii, bu, ben büyüdükçe, geliştikçe, gücüm arttıkça büyüdü. Önce evime aldığım bir hasta, sonra kiraladığım bir ev, yetmeyen 2’nci ev, 3’üncü ev, 4’üncü ev, ben bir ara 7 tane ev kiraladım. Tabii, bunları şöyle düşünün: Evinize bir sürü misafir alıyorsunuz, yediriyorsunuz, içiriyorsunuz, yatırıyorunuz. Benim için hukuk yok, hukuk sadece vicdanımla baş başa kaldığımda ne yapabileceğim ya da insan hukukuna uyuyorsa o bana uyuyordu.

Tabii, sizin bize gelişiniz belki de burada Dilruba’nın yaşam modeline bir yol açacak çünkü biz bir yaşam modeli geliştirdik. Artık huzurevleri yetersiz, huzurevlerinde yer bulunmuyor, dört yıldır, üç yıldır bekleyen hasta var. İşte, Sayın Müdürümüz gibi gece gündüz “Ne yapabiliriz?” diye dertlenen müdürler, Sayın Valimiz gibi “Ne yapabiliriz?” diye dertlenen valiler, sizin gibi vekiller... Ne yapılabilir? Bence, sorun çıktığı yerde çözülür, mahallelerde çözülür. Biz bunu yaptık; Yeşil Mahallesi’nde kiraladığımız evlerde 3-5 yaşlı ile mahallenin hanımlarını ya da mahallenin işsiz kalmış, evinde sorun yaşamış, dağılmış aile hanımlarını bir araya getirerek birine ekmek kapısı olduk, diğerine evlat olduk. Aynen, sizin evlerinizde zaman zaman yaşadığımız o köşede oturan anne babalarınız kadar mutlu yaşadılar, dua aldılar, son demlerinde evlatlarıyla gittiler. Hatta, o gelip giden yan komşunun gelinini kendi gelini zannedip hastaneye yatırınca “Bu gelini oğlana şikâyet edeceğim, beni hastaneye attı, gelip bakmıyor.” diyen yaşlılarımız oluyordu, o kadar çok benimsediler ki birbirlerini. Biz çözümün burada olduğunu düşünüyoruz. Tabii ki bunlar kanunla ve üst otoriteyle, devletle yapılmalı. Biz çok iyi niyetliydik elhamdülillah, çok şeffaf yaşadık bunu yaparken ve zaman zaman her ne kadar bizim hakkımızda suizanda da bulunsalar araştırmalar sonunda dediler ki: “Hatice abla bu işi yapar. Tamam, Hatice abla yapıyorsa doğrudur.” Büyüklerimiz tarafından bu takdiri aldık. Bir üst otoritenin yönetimiyle bu sorun çözülmeli çünkü geçen yıl yüzde 7’lerde olan bu yıl yüzde 10’larda, beş yıl sonra yüzde 20’lerde, on yıl sonra yüzde 30’larda olacak; bu hepimizin sorunu. Ben bu ülkeyi seviyorum, ben insanları seviyorum, ben Rabb’ime hesap vereceğime inanıyorum; hesap gününe inandığım için de burada yaşayanların, bu şehirde yaşayanların ve dahi bu ülkede yaşayanların ve diğer ülkelerde yaşayan, eli ayağı tutmayan kimsesiz, garip gureba, miskin, yetim, hepsinden sorumlu olduğuma inanıyorum, o yüzden buradayım.

Çok mutluyum, tekrar dünyaya gelsem böyle bir hayat yaşarım. Yaşamaya doymadım, yaşamak istemeyen başka ömürler varsa “Ya Rabb’i, ben talibim, alabilirim, tekrar tekrar yaşayabilirim.” diyorum bazen. Tavsiye ederim; birisine iyi geldiğinizde iyi oluyorsunuz, birisine el uzattığınızda size kat kat el uzatılıyor. Ben bu süreçte Rabb’imin “Adım atarsanız koşarım.” dediğini gördüm. Hiçbir zaman bunalmadım, hiçbir zaman darda kalmadım çünkü kullarının kulları, ben aracıyım.

Soru sorarsanız cevap veririm yani benim anlatacak çok şeyim yok.

KAMİL İĞREK – Şikâyeti de direkt yukarıya yapıyor efendim yani hiç kimseye de şikâyet etmez, direkt yukarıyla temaslıdır. O bağlantı güçlü olunca ondan sonra koşuluyor tabii, bire bin veriliyor, o oluyor, bu oluyor tabii; ona da biz şahidiz.

BAŞKAN EROL KAYA – Peki, sorusu olan arkadaşımız var mı?

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – Ben sadece bir şey söylemek istiyorum. “O, ne güzel vekildir.” diyoruz ya, işte Allah’ı vekil olarak gösterdiği için Dilruba’nın yolu hep açık olacak inşallah; arkanızdan zaten çocuklarınız geliyor. Ben eşinize de özellikle teşekkür etmek istiyorum.

ERTUĞRUL DUMAN – Estağfurullah.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Tabii ki asıl kahramanlar onlar. Beni çekmek kolay mı? Gecem yok, gündüzüm yok, “dur”um yok, sürekli bir şey istiyorum.

Şimdi, arkadan gelen ekiplere çok ihtiyaç var. En büyük sorununuz personel bulamamak. Neden? Personel buluyorsunuz, sigortalı, maaşlı, sekiz saat çalışan personel buluyorsunuz ama benim hastam gece üçte kalkıp “İçim bayıldı.” dediğinde mutlaka çorbası verilecek, ne istiyorsa o yapılacak. Ben sizin yazışmalarınızı ve paylaşımlarınızı gördüm, diyorsunuz ki... İşte, yukarıda Diyarbakırlı bir amcayı gördünüz, o adama Ege yemekleri yediremezsiniz arkadaşlar. Biliyorum ki siz bunun derdiyle dertlenip, evlerinizden çıkıp şehir şehir geziyorsunuz. Tabii, biz prosedür gereği, bürokrasi gereği bize gelen menüyü yapmak zorundayız ama ben menünün yanında 10 çeşit daha yemek çıkartırım her gün. Neden çıkartıyorum, biliyor musunuz? Diyarbakırlı amca baharatlı ister, Vahide teyze Boşnak böreği ister, diğeri çılıbır ister, birisinin içi bayılmıştır, tarhana çorbası ister. Şimdi, son demlerinde bana emanet bilinciyle yapıyorum bu işi, bunlar bana emanet. Ben, evet, hukuksal olarak üstüme bir hesap vereceğim ama ben asıl hesabı Allah’a vereceğim. Gece üçte o kadın kalktı, “İçim bayıldı.” dedi, ne yaptın Hatice sen, sana emanetti? Şimdi, evet, Hatice böyle düşünüyor ama Hatice’nin personeli de böyle düşünmek zorunda. Şimdi, bu personelin böyle düşünmesi için biz yeni bir proje oluşturduk. Tabii, ben bu arada Dilrubayla bu işleri yaparken sahayı öğrendim, ihtiyacı gördüm, neler yapılabilir gördüm. Şimdiki aklım olsa...

Şimdi, hepiniz biliyorsunuz, Avni ağabeyimin hediyesi bu bina bize; Allah iki cihanda aziz etsin onu. Avni ağabey bir gün bizi ziyarete geldiklerinde, tabii, orada Osman Nuri Topbaş Hocamız da vardı, “Avni Bey, biliyor musun, Hatice’nin topladıkları bu insanları bizim evimize almamız gerekiyor, mahalledekileri de; Rahmetli Musa babamız böyle derdi. Şimdi evimize alamıyorsak bu kurumları desteklemek zorundayız. Şimdi, bir kadın toplamış ve alıyor, o zaman bunu destekleyelim.” dedi. Avni Bey de dedi ki: “Hayhay efendim.” Bizde de bir bina ihtiyacı vardı, 7 tane ayrı binada çok uğraşıyorduk, böyle bir bina yapıldı. Tabii, biz düşünemedik ki ileride erkek ve kadını bir arada tutarız; bu bizi çok zorluyor. Benim anne babam burada yaşasın istemem, ben yaşlanınca da böyle bir yerde yaşamak istemem, kaldı ki dünyanın en iyi hasta bakılan yeridir, benim zerre kadar, hiç şüphem yok. Neden? Arkadaşlar, yaşlansanız da hormonlarınız devam ediyor ve sık sık bez... Burada tabii ki böyle nefes aldırıyoruz, sürekli peşlerindeyiz ama erkekler ayrı katta sizden çay, sigara ister. Şimdi, bazen mutfaktakiler “Hatice abla, bu 7’nci demlik.” diyor. “10’uncu demlik olsun, başka eğlenceleri yok, çay içiyorlar, içsinler, bırak, en fazla tuvalete çok çıkarlar.” Çayda bir şey mi var, sorun mu var? Ararız Kamil ağabeyi, bir çuval çay gönderir, ne olacak, sorun yok.

Şimdi, burada neyi öğrendim? Ayrı binalar olmalıymış. Tabii, ben bunu dile getirince, diyorum ya han dediğim yere hamam diken dostlarım var, belki de duymuşsunuzdur... Bursa’nın çok eski eşrafından, Eşrefoğlu Rumi’nin torunlarından Safiyüddin Efendi vardır, zaman zaman medyada da yer alır. Safiyüddin amcayla bir gün sohbet ederken “Ne istiyorsun sen yahu bu kadar dertlisin?” dedi. “Safiyüddin amca, benim acil eşler için bir binaya ihtiyacım var.” dedim. Safiyüddin amca bunu çok ciddiye almış, anne babadan kalma, Misi’de çok değerli bir toprağın üzerine şu an inşaat başlamış; ben de geçen hafta öğrendim bunu, bana sürpriz yapmışlar, 1,5 kaç çıkmışlar. Şimdi, Dilruba dairesini tamamlıyor inşallah; burası kadınlar, Safiyüddin amcanın yapacağı binada eşler olacak. Sıfır artı 1 dairelerde küçük kahve, çay mutfakları, 1 yatak odası ayrı, eşiyile hiç ayrılmadan, son ana kadar el ele vakit geçirebilecekleri bir binam daha olacak inşallah.

Şimdi, bundan sonra ne oldu? Erkek-kadın yine sorun. Oldu ya, orada eşlerden birisi rahmetli oldu; kadın rahmetli olursa erkeği almamız gerekiyor, erkek rahmetli olursa kadını. Bu arada, İstanbul'dan yine bir hayırsever... Bizim Orhaneli yolu üzerinde başlattığımız insanlık köyünde bir projemiz var, burada gençleri buluşturuyoruz yaşlılarla zaman zaman. Oraya ruhsat bekliyoruz; Alınur Başkan sağ olsun, bu konuda çok destek oluyor bize. Oraya ruhsat çıktığında da önünde bahçeleri olan, küçük atölyeleri olan, sadece erkeklerin kalacağı, üretip satış yapabilecekleri bir erkek huzurevimiz olacak. Neden? Arkadaşlar, kadınlarla erkeklerin ihtiyaçları farklıymış, bunu gördük. Şimdi, kadın hastaya, güneşlensinler diye yatağını çıkarmaya yalvarıyoruz; kadın böyle daha evcimen, odasından çıkmak istemiyor ya, bu, yaşlılığında da devam ediyor. Şimdi, yemeğe buraya indirmek için yalvarıyoruz kadınlara ama erkekleri mümkün değil odada tutamıyoruz, sürekli bir yerlerde. “Ya, Yaşar amca, bu odaya girmemen gerekiyor.” “Ne yapayım canım, ben köle miyim?” falan yapıyor. Şimdi, köyde, açık alanda, küçük atölyelere -bir de parayla oynamayı seviyorlar, erkekler alışmışlar ya- bir pazar kuracağız, bir sermayeleri olacak, birisi kaşık satacak, birisi tencere satacak. İşte Kamil ağabey gelecek, toplayacak, alacak kaşıkları; siz geleceksiniz, öbürünün ürettiği biberleri alacaksınız; öbürü soğanları alacak. Ne yapacak? Ticaret yapma tatmini de olacak orada. Erkekler orada olacak, hanımlar burada, şehrin ortasında huzurlu bir şekilde oturacaklar, eşler de diğer bölümde olacaklar. Şimdi, burada açık ne? Personel. İşte Hatice gibi bakan gençler yetiştirmemiz gerekiyor.

Ebrar nerede? Gel, gel, koş. Ebrar, Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde çok başarılı bir öğrenci; benim videolarımı seyretmiş, ziyarete geldi. Ben böyle gözlerine bir baktım “Senden Hatice olur.” dedim, o gün bugündür peşimde.

KAMİL İĞREK – Zaten benziyorlar.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Benziyoruz ama huyu da benziyor, ben gençliğimi görüyorum bu kızda. Şimdi, Ebrar'dan sonra şöyle bir proje geldi aklıma: Yahu, ben bu gençleri toparlayıp bizim gibi bakmayı öğresem ya; hasta için ne düşünülür, yaşlı için nasıl yapılır. Bu kız derslerini akşama, gece derslerine aldı, gündüzleri sürekli Dilrubada; bulaşık bulaşık, yemek yemek, yaşlı bakımı yaşlı bakımı, çay çay, sohbet sohbet. Yüreğe bakar mısınız? İşte böyle yürekli gençleri toparlayacağız, Misi'deki eşler için yaptığımız bahçenin köşesine Kur'an-ı anlama ve yaşama merkezi açacağız, böyle gençleri de oraya alacağız, eteği belinde hatunlar ve beyler yetiştireceğiz; hamura girseler hamurdan çıkacaklar, çamura girseler çamurdan çıkacaklar. İşte o zaman bu ülkede hiçbir sorun kalmaz.

SEMİHA EKİNCİ (Sivas) – Tebrik ediyoruz.

BAŞKAN EROL KAYA – Biz teşekkür ediyoruz.

Hatice Hanım, birkaç soru olacak.

Hüseyin ağabey, buyurun.

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Ben soru sormayacağım.

BAŞKAN EROL KAYA – Buyurun, estağfurullah.

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Hatice Hanım'ın anlattıklarından ve yaptıklarından çok büyük bir mutluluk duyduğumu ifade edeyim ve ekibinizi de tebrik ediyorum, teşekkür ediyorum.

Yukarı katları dolaştık, gerçekten bakım yerlerinin bu kadar temiz olması -kullanım zorluğunu da yaşadım, biliyorum- çok güzel, elinize sağlık, emeklerinize sağlık. Söylediğiniz çok güzel bir şey var, dertleri çözmek için dertlenmek lazım. Eğer dertlenenleri bulabilirsek gerçekten altından kalkamayacağımız sorun yoktur. Zaten bunun örneğini burada vermişsiniz; inşallah, daha da güzel işler yapılır. Ben burayı görmüş olmaktan çok mutluyum.

Başkana da teşekkür ediyorum bizi böyle bir yere getirdiği için.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Biz teşekkür ediyoruz.

İMAM HÜSEYİN FİLİZ (Gaziantep) – Birçok huzurevini gördüm ben, ziyaret ettim. Oralarda da güzel şeyler var yani ortam temiz filan ama burada ben başka bir ruh gördüm, onun için de sizi tebrik ediyorum. İşiniz rast gelsin, başarılar diliyorum.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Allah razı olsun, sağ olun.

BAŞKAN EROL KAYA – Semiha Hanım...

SEMİHA EKİNCİ (Sivas) – Bir sahiplenme var Başkanım yani hem burada kalan büyüklerimiz personelin her birisini sahiplenmiş hem de burada çalışanlar onları bir annesi, babası, bir büyüğü olarak sahiplenmişler; en önemli şey o. Cidden heyecanınıza da hayran kaldım.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Teşekkür ederiz.

SEMİHA EKİNCİ (Sivas) – Başkanım, iyi ki gelmişiz; günün tüm yorgunluğunu, bundan sonraki yolculuğun yorgunluğunu da şimdiden atmış olduk.

Tebrik ediyorum.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Teşekkür ederiz, sağ olun.

SEMİHA EKİNCİ (Sivas) – Yani eşinizi, oğlunuzu, diğer gönüllü çalışanlarınızı, tüm çalışanları tebrik ediyorum.

Başkanım, siz almadınız ama ikramlar da çok güzeldi, onu da söyleyeyim.

BAŞKAN EROL KAYA – Yavuz ağabey...

YAVUZ SUBAŞI (Balıkesir) – Şimdi, her şey çok güzeldi, heyecanınız çok güzeldi. Özellikle, yukarıda ziyaret ederken büyüklüğümüzün personele ve sizlere gösterdiği, ifade ettiği yaklaşımlar beni duygulandırdı gerçekten. Burada sanki bir aile ortamı oluşturmuşsunuz. İnşallah, bahsettiğiniz projelerde de Bursa'yla ilgili ne gerekiyorsa onlarda da Alınur Başkan yardımcı olur.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Sağ olsunlar, Sayın Başkanımız, Sayın Müdürümüz ellerinden geleni yapıyorlar.

YAVUZ SUBAŞI (Balıkesir) – Biz de Bakanlık nezdinde Erol Kaya Başkanımızın girişimleriyle ve bireysel olarak üzerimize düşenler ne ise onları da yaparız.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Çok ümitlendik gelişinizle.

YAVUZ SUBAŞI (Balıkesir) – İşte, daha otuz altı gün önce gelen Diyarbakırlı amcanın da entegre olmasıyla bu birliğinizin, beraberliğinizin inşallah bol bol bereketli sonuçlar getirmesini, insanlarımıza yine hizmet etmesini diliyorum, tebrik ediyorum.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – İnşallah, Allah razı olsun.

BAŞKAN EROL KAYA – Cemal Bey...

CEMAL BEKLE (İzmir) – Sayın Başkanım, biz teşekkür ediyoruz.

Tabii, Komisyonumuz çalıştığı sürece pek çok rakamla karşılaştık ama burada gördük ki her bir yaşlımız aslında ayrı bir vaka, her birinin kendi hikâyesi var ve her biri burada bir ailenin içinde kendi evlatlarıyla samimi bir ortamda. Ben gayretiniz için teşekkür ediyorum, bu sıcak ortam için teşekkür ediyorum. Semiha Vekilimizin de dediği gibi, bizim hem inancımızın hem yaptığımız işin sorumluluğunun ne kadar önemli olduğunu, omuzlarımızdaki yükün ne kadar ağır olduğunu gösterdiniz. Güler yüzünüz için de ayrıca teşekkür ediyoruz, bu tüm personel için geçerli.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Teşekkür ederiz.

CEMAL BEKLE (İzmir) – Allah hepinizden razı olsun.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Sizden de.

BAŞKAN EROL KAYA – Sultan Hanım...

BURSA VALİ YARDIMCISI SULTAN DOĞRU – Ben her zaman olmasını arzu ettiğim bir düzeni burada gördüm, hepinizi tebrik ediyorum.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Teşekkür ederiz.

BURSA VALİ YARDIMCISI SULTAN DOĞRU – El birliği, iş birliğiyle daha güzel şeyler yapabileceğinize inanıyorum ve bu aşamada da bu birliği görmekten çok büyük bir mutluluk duydum. Başarılar diliyorum.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Teşekkür ederiz.

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – Başkanım, ben de bir şey eklemek istiyorum.

BAŞKAN EROL KAYA – Estağfurullah.

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – Şimdi, burada çok güzel bir örnek gördük ve biz de Başkanımızın önderliğinde, işte, bu Yaşlı Komisyonu olarak, inşallah, ileriye yönelik nasıl bir politika geliştirilebilir onları düşünüyoruz.

Şimdi, burada o kadar güzel bir örnek var ki belki Dilrubaların teşvik edilmesi -özellikle ileride en büyük sorunumuz çocuksuz yaşlılar olacak- çocuksuz yaşlılar için Dilrubaların sayısının artması lazım bence.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Çocuklu çocuksuz yani yukarıdakilerin çoğunun çocuğu var.

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – Şöyle: Çocuklular için bizim geleneklerimizde, anne ve baba o evde yaşlanmalı, o evde olmalı yani ninelerle, dedelerle büyümeli çocuklar. O yüzden de Hükümet olarak politikamızda -biliyorsunuz- büyüklerimize evde bakmak için her türlü teşviki yapıyoruz ama çocuksuz yaşlılar için belki Dilruba özellikle bir model olabilir bence. Ben, tabii, buradaki samimiyetin her yerde olması kolay değil diye düşünüyorum ama siz bize bir rol model oldunuz, neden olmasın.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Olur, olur, isteyince olur.

ARİFE POLAT DÜZGÜN (Ankara) – İnşallah, bunlar bir akademiye doğru ilerler diye düşünüyorum.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Teşekkür ederiz, Allah razı olsun, sağ olun.

BAŞKAN EROL KAYA – Şimdi, ben de teşekkür ediyorum.

Tabii, ben size teşekkür etmekten daha çok eşinize teşekkür edeceğim, kusura bakmayın.

ERTUĞRUL DUMAN – Estağfurullah.

HATİCE DİLUBA DUMAN – Kesinlikle, bence de. Daha bu ne ki eşimin yaptıkları... Muammer Bey bilir, evde ziyaret etti bizi. Bizim ortak yüreğimizden doğurduğumuz bir oğlumuz var, Sayın Müdürümüzün aracılığıyla koruyucu aile olduk biz, engelli bir oğlumuz var, asıl evde görün siz onun yükünü.

BAŞKAN EROL KAYA – Benim sizden bir istihdam olacak. Ben, belediye tecrübemle tespiti ifade etmek istiyorum. Şöyle rapora başlıklar hâlinde baktım Ertuğrul Bey, önce teşekkür ediyorum, bunlar önemli ve kıymetli tespitler ama sistemin işlemesiyle ilgili yazdıklarınız var. Oysa, genelde -ben de bir vakıf hizmetinde bulunuyorum, bir hafızlık eğitim merkezini takip etmeye çalışıyorum- bizim bu fedakârlık üzerine inşa ettiğimiz anlayış ile devletin çok doğal olarak bu süreçlerin hukuki denetimini ya da hukuki mevzuatını oluşturma ile ilgili bir süreci var. Bunun ikisinin birbirine minimum seviyede yaklaştırılması lazım.

ERTUĞRUL DUMAN – Kesinlikle.

BAŞKAN EROL KAYA – Eğer önerilerinizde sizin bizzat yaşayarak karşılaştıklarınızı yazarsanız çok sevinirim yani sistemin işlemleriyle ilgili sorunların yanında mevzuatla ilgili, bölümlerle ilgili... Bu bize fevkalade rehber olacaktır.

Bir başka istirhamım, biz yukarıdan aşağıya sistemi takip etmeye, akademik dünyayı, STK'leri, geriatri bölümünü, üniversiteleri dinlerken ya da kamu kurumlarını dinlerken yukarıdan aşağıya yaşlılarımızın sorunlarına bakıyoruz ama bir de aşağıdan yukarıya bakmamız gerekiyor. Bizzat yaşadığınız çok büyük hikâyeler vardır. Biz artık yazmaya başladık yavaş yavaş raporumuzu. Bu noktada önerilerinizi daha geniş bir şekilde yazabilirsiniz.

ERTUĞRUL DUMAN – Hızlıca bir dosya hazırlar, takdim ederim efendim, çok iyi olur.

BAŞKAN EROL KAYA – Çok iyi, sevinirim yani bize bunu... Arkadaşlarımız size iletişim şeylerini versinler, bize rehberlik eder.

ERTUĞRUL DUMAN – Olur efendim.

BAŞKAN EROL KAYA – Ben tekrar tebrik ediyorum, heyeti tebrik ediyorum çünkü aslında arzu ettiğim, görmek istediğim de buydu. Yani burada biz bir huzurevini görmeye gelmedik, huzurevini her yerde görebiliriz.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Biz de bir huzurevi değiliz Erol ağabey.

BAŞKAN EROL KAYA – Bir huzurevinin inşası ya da herhangi bir hizmetin yanında aynı zamanda o işin arka perdesini görmek...

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Biz bir modeliz, bunu görmeniz güzel.

BAŞKAN EROL KAYA – Bu büyük bir hikâye, ben tebrik ediyorum, hepinizi tebrik ediyorum. Allah emeklerinizi zayi etmesin.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Yani bizim sözcümüz olarak da Mehmet ağabeyime bırakıyorum artık son sözü.

ERTUĞRUL DUMAN – İlave bir şeyi yüz yüze görünüşelim. Efendim, 500 bin konutlu proje başladı Türkiye’de; TOKİ’nin çok büyük şeyleri var. Sitelerde en büyük problem; orada bir paragraf olarak geçtim ben o konuyu. Sitelerde Dilruba modellemesi yapılabilir. Gerçekten komşunun komşuyu tanımadığı bir site modelinde yaşıyoruz şehirlerde. 300 dairelik bir sitede 300 metrekaresel 4 katlı bir yapılanma sistemi var orada. Eğer olabilirse, sitelerdeki tek kalmış yaşlı amcalar, tek kalmış teyzeler, orada yemeğini pişiremez... Bir vaka vardı mesela geçen sene yaşadığım; bir amca fırından bir ekmek almaya geldi, hâinden şüphelendim, yarım saat yürüdü, onu takip ettim, gazetelerle kaplı bir dükkâna girdi. Birisi tahsis etmiş, “Burada yaşa.” demiş. Kapısını çaldım, “Misafir eder misin beni? Bir çay içelim senle, bir çay yapalım.” dedim. Yumurta koymuş bir cezveye, “Bir yıldır sabah akşam 2 yumurta yiyorum. Komşularımdan birisinin aklına gelir de bir çorba gönderirse şey yaparım.” diyor. Yani bu insanlara orada küçük bir aşevi hizmeti verilse, site yönetiminde... 300 dairelik bir sitede biliyorum ki 100 daire mutlaka söyleyeceğim şeye talip olur. Bizim köyümüzde bir konak sistemi vardı; bir iki dakika ona girmek isterim vaktinizi çok almadan. Köyümüzde köy odasına misafir gelirdi ama her gün köydeki bir ev o odanın nöbetçisi olurdu, sabah kahvaltısını, öğle yemeğini, akşam yemeğini çıkartırdı. Evin erkeği gelir bakardı, kaç kişi var, 10 kişi, 10 kişilik sofraya gelirdi; o gün ertesine güne kadar nöbetçi olurdu. Aynı konak sistemine 300 dairelik bir sitede 100 dairenin talip olacağından eminim çünkü herkes şehir hayatına geçince bir şey yapmak istiyor, çok merhametli bir topluma sahibiz biz ama ne yapacağını bilmiyor. Böyle bir şey hazırlandığında biz buna önayak oluruz. Bize dersiniz ki: “Bir sitede böyle bir yer hazırlandı.” Biz Hatice Hanım’la bir ayımızı gider orada geçiririz, orada o sistemin kurulması için elimizden geleni yaparız, nasıl yürüyecek, nasıl yapılacak. Tabii ki mevzuatlar ve devletin kontrolü çok önemli, biz çok iyi niyetliyiz ama bir yerlerde suistimale uğraması bizi de

çok üzer. İşte, biz bunun sosyal tarafını biliyoruz, altyapıda neler yapılabiliri görüyoruz; hukukçular, merhametli hukukçular da konunun nasıl hukuk düzenine oturtulabileceğini... Sizler vasıtasıyla bir düzene oturtulursa, inşallah, Bursa'ya, Türkiye'ye örnek modeller olup dünyaya da atalarımızın, ceddimizin verdiği vakıf medeniyetinin örneklerini şehir hayatında sunmuş oluruz kanaatindeyim.

BAŞKAN EROL KAYA – Çok teşekkür ederiz, inşallah.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Mehmet ağabey, sen toparla artık. En büyük ağabeyimiz o.

MEHMET MEKİKÇİ – Yok, estağfurullah.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Öyle.

MEHMET MEKİKÇİ – Hoş geldiniz.

Mehmet ben, ticaretle uğraşıyorum, Dilruba gönüllüsüyüm.

Zaten Hatice ablamız yeterince bizim başımızda, bu işi götürüyor diğer ağabeylerle beraber, Allah razı olsun.

Geldiğiniz için tekrar teşekkür ederiz. İnşallah, hukuksal mevzuatımız çözülürse yolumuz açık olur diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN EROL KAYA – Bu önerilerinizi bekliyorum yani hukuksal mevzuatla ilgili özellikle bekliyorum.

ERTUĞRUL DUMAN – Peki efendim.

BAŞKAN EROL KAYA – Çok teşekkür ediyoruz, bütün ekibinizi tebrik ediyoruz, kutluyoruz.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Biz teşekkür ediyoruz, ayaklarınıza sağlık.

BAŞKAN EROL KAYA – Allah emeklerinizi zayi etmesin.

ERTUĞRUL DUMAN – Sağ olun, Allah razı olsun.

BAŞKAN EROL KAYA – 2 talebim var; Hocam, birisi senden, bu 300 kişiyle madem sokaklarda yattın, kalktın, tam gün mesai yaptın.

MUSA GÜVEN – Projem hazır, onu iletirim.

BAŞKAN EROL KAYA – Tespitlerinizi ve önerilerinizi iletirseniz sevinirim. Standartları gördük, bir daha geldiğimizde aynı standartlar korunuyor mu diye bakacağız yani.

HATİCE DİLRUBA DUMAN – Bence sık sık gelin ama habersiz gelin, böyle haberli olmasın.

BAŞKAN EROL KAYA – Çok teşekkür ediyoruz arkadaşlar, elinize sağlık tekrar.

Kapanma Saati: 17.16

